

Nr 4.

Ankom till riksdagens kansli den 7 februari 1918 kl. 3 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckta motioner om ändringar i 11 § 2 mom. i förordningen angående bevilning av fast egendom samt av inkomst.

(2:a avd.)

Närvarande: herrar Hammarström, Röing, Ollas Ericsson, Jacob Larsson, Lyckholm, Elof Ljunggren, Bäckström, Östberg, Wijk, Källman, Nilsson i Bonarp, Månsson i Hagaström, Holmström, Jonsson i Hökhult, Nilsson i Kristianstad, Berg i Staby, Bergman, Knaust, Forssman och Olsson i Ramsta.

Till bevillningsutskottet hava hänvisats två inom första kammaren väckta motioner, båda avseende ändringar i 11 § 2 mom. bevillningsförordningen.

I den ena motionen, nr 12, av herr *Wickman*, har hemställts om sådan ändring i berörda författningsrum, att avdrag vid taxeringen medgäves för belopp varmed av staten för särskilda med tjänst eller uppdrag för- enade kostnader anvisad ersättning understege den verkliga kostnaden, och har motionären i sådant syfte föreslagit följande tillägg till sista stycket i momentet: »Dock att där kostnaden i fråga är större än den av staten anvisade ersättningen avdrag må ske för det belopp, varmed kostnaden överstigit ersättningen.»

I motionen I: 18 har herr *Sandler* hemställt, »att riksdagen måtte besluta sådan ändring i förordningen angående bevilning av fast egen- dom samt av inkomst, att avdrag enligt förordningen, § 11 mom. 2, må kunna beviljas för all ränta å gäld, som hänför sig till den enligt bevillningsförordningen beskattningsbara inkomsten», och har motionären anhållit, »att bevillningsutskottet ville giva förslagets stadgande lämplig formulering.»

Beträffande motiven för omförmälda förslag får utskottet hänvisa till motionerna.

Utskottet.

Då förevarande motioner avse olika ändringar i ett och samma författningsrum, har utskottet funnit lämpligast företaga dem till behandling i ett sammanhang.

Formellt sett beröra ändringsförslagen endast bevillningsförordningen. Som emellertid taxeringen enligt denna förordning numera har sin egentliga betydelse såsom grundval för den kommunala beskattningen, äro de framförda spörsmålen huvudsakligen av kommunalskattenatur. Herr Sandler har också i sin motivering åberopat ett uttalande av kommunalskattesakkunniga i deras förra året avgivna »förslag till lag angående kommunal taxering och skattskyldighet».

Enligt vad utskottet inhämtat, äro de sakkunnigas förslag och därmed sammanhängande utredningar för närvarande föremål för behandling i kammarrätten, som kan antagas åtminstone under senare delen av innevarande år hava slutfört sin granskning. Det torde också kunna förväntas, att kommunalskattefrågan i hela dess vidd inom en nära framtid skall bliva förelagd riksdagen.

Med hänsyn därtill och då det för övrigt måste anses mindre ändamålsenligt att, på sätt motionärerna åsyftat, ur det omfattande och invecklade avdragsspörsmålet för reformering utbryta enstaka detaljer, har utskottet funnit sig böra avstyrka bifall till de föreliggande motionerna.

Utskottet får alltså hemställa,

- 1) att herr Wickmans förevarande motion, I: 12, icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda; samt
- 2) att herr Sandler's förevarande motion, I: 18, ej heller må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 7 februari 1918.

På bevillningsutskottets vägnar:

ALEXIS HAMMARSTRÖM.